

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

**Кафедра економіки підприємства та інвестицій
Бізнес-інноваційний центр «Tech Startup School»**

Kanzlei Dr. Schenk – Steuerberatung – Certified Tax Advisor» (м. Остгайм, Німеччина)

Кінгстонський університет (м. Лондон, Велика Британія)

Віденський технічний університет (м. Відень, Австрія)

Університет імені Коменського (м. Братислава, Чехія)

Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (м. Київ)

Національний авіаційний університет (м. Київ)

Національний університет «Харківський політехнічний інститут» (м. Харків)

Українська інженерно-педагогічна академія (м. Харків)

**Матеріали
V Міжнародної
науково-практичної
конференції**

**Проблеми формування та розвитку
інноваційної інфраструктури**

**Львів
23–25 травня 2019 р.**

Львів
Видавництво Львівської політехніки
2019

УДК: 330.341.1:316.324.8] (063)

П 781

Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури», Львів 23–25 травня 2019 р. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2019. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM).

ISBN 978-966-941-340-6

У збірнику висвітлюються проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури в Україні. Розглядаються реалії, перспективи, виклики цифрової економіка та формування інноваційної інфраструктури. Подаються дослідження щодо вирішення проблем розвитку інноваційної інфраструктури на засадах ланцюгів перетворення знань і технологій, розвитку стартапів на засадах менторства та взаємодії учасників інноваційної інфраструктури, ресурсного забезпечення розвитку стартапів та суб'єктів інноваційної інфраструктури

УДК: 330.341.1:316.324.8] (063)

Відповідальний за випуск професор Козик В. В.

Матеріали подано в авторській редакції

*Висловлюємо подяку всім спонсорам за сприяння
в організації та проведенні конференції*

ISBN 978-966-941-340-6

© Національний університет
«Львівська політехніка», 2019

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ

СПІВГОЛОВИ:

Кузьмін Олег
Козик Василь
Подольчак Назар

ЧЛЕНИ ПРОГРАМНОГО КОМІТЕТУ:

Алексєєв Ігор; Ареф'єва Олена; Горова Ксенія; Грегус Міхал; Жежуха Володимир; Захарчин Галина; Ільчук Павло; Карий Олег; Кривінська Наталія; Крикавський Євген; Мельник Ольга; Пирог Ольга; Поплавська Жанна; Прохорова Вікторія; Ситник Йосиф; Флауерс Алан; Швиданенко Генефа; Шенк Райнер; Яремко Ігор.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

СПІВГОЛОВИ:

Мрихіна Олександра
Колещук Орест

СЕКРЕТАР:

Стеців Ірина

ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ:

Анісімова Марія; Баланська Олена; Гавриляк Анатолій; Гудзь Ольга; Висоцький Артур; Войцеховська Вікторія; Воробець Степан; Данилович Тарас; Данчак Леся; Дашко Ірина; Довбенко В'ячеслав; Загорецька Олена; Залуцький Володимир; Залуцька Христина; Зарицька Оксана; Ємельянов Олександр; Кіржецька Марія; Кічор Володимир; Клімковський Мар'ян; Красілич Ірина; Крет Ігор; Кривцун Ірина; Кулиняк Ігор; Мельник Володимир; Мирощенко Наталія; Мишишин Ольга; Музиченко-Козловська Оксана; Мусійовська Оксана; Лесик Лілія; Петрушка Тетяна; Поліщук Ірина; Селюченко Надія; Скворцов Ігор; Симак Анастасія; Стояновський Андрій; Тимчишин Ірина; Франів Ігор; Юхман Ярина.

Бобко Л. О. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	271
Богашко О. Л. РОЛЬ ТА ФУНКЦІЇ УНІВЕРСИТЕТІВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ ТА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ НА ОСНОВІ ЗНАНЬ	273
Бойко Г.С. КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	275
Бонецький О.О. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГЛОБАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ У 21 СТ.	276
Буй Ю. В. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	277
Вандинський В. Ю., Єрмакова С. С. ВІТАГЕННІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ ТЕХНІЧНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	279
Вербицька Г.Л., ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ДЖЕРЕЛО ЙОГО КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ В УМОВАХ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	281
Висоцький А. Л., Соколенко В. В. ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ЗБУТУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОЇ МАШИНОБУДІВНОЇ ПРОДУКЦІЇ	282
Віблій П.І., Лащик І.І., Карпів О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ	283
Вікторов Б.В. ФУНКЦІЇ МЕРЕЖЕВИХ ПІДПРИЄМСТВ: СКЛАД ТА ХАРАКТЕРИСТИКА	285
Вітязь А.Ю. «КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА», ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА	287
Владимир О. М РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО ВИРОБНИЦТВА – ШЛЯХ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ	289
Внукова Н.М. НЕОБХІДНІСТЬ НОРМАТИВНИХ ЗМІН У ВИЗНАЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	291
Волинець О. Я., Бондаренко Д. В. ЕВОЛЮЦІОНУВАННЯ АГРООРІЄНТОВАНИХ ТНК НА ЗАСАДАХ ЛАНЦЮГІВ ПЕРЕТВОРЕННЯ ЗНАНЬ І ТЕХНОЛОГІЙ	292
Волкова Л.О. ІННОВАЦІЙНИЙ ВИБУХ – ШЛЯХ ЛІДЕРСТВА	294
Гавей А.С. ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА В ФЕСТИВАЛЬНОМУ ТУРИЗМІ УКРАЇНИ	295
Глізнуца М.Ю. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ	297
Горбаль Н.І., Томашевський В.Т. РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ	298
Гострик А.М., Єрмакова С.С., Уваров Д.Ю. ІННОВАЦІЙНІ ОРІЄНТИРИ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ	299
Грінченко Р. В. ЧОТИРИ СКЛАДОВІ МЕХАНІЗМУ АДАПТАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ДО ЗМІН	301
Гудзь О.І., Дорожинська М.О. ДИЛЕРСЬКА УГОДА ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ АВТОМОБІЛЬНОМУ РИНКУ	302
Даниш Н.І., Максименко Д.В. ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ	303
Демченко А. М., Козачук В. Л. НЕВИЧЕРПНЕ ДЖЕРЕЛО ПАЛИВА ДЛЯ УКРАЇНИ	305
Денисюк А. А. ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ И ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ	306
Денисенко В.О. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ АПК	308
Діденко М.В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТНК В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ	309
Довбенко В.І. РОЗВИТОК ЕКОСИСТЕМИ ІННОВАЦІЙ У КРЕАТИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	311

РОЛЬ ТА ФУНКЦІЇ УНІВЕРСИТЕТІВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ ТА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ НА ОСНОВІ ЗНАНЬ

О Богашко О. Л., 2019

Актуальність ролі та функцій університетів в умовах розвитку інновацій та економічного зростання на основі знань обумовлена системним, інтеграційним підходом до взаємозв'язків між науковою, освітньою та інноваційною діяльністю.

Інститути вищої освіти можна класифікувати за двома основними категоріями:

- дослідницькі університети, які реалізують «науково орієнтовану» освіту;
- університети прикладних наук або університетські коледжі, які відповідають за професійну підготовку (у багатьох випадках за спеціальністю) і виконують прикладні дослідження, як правило, в обмеженому обсязі [3].

Різні види інститутів відіграють не однакову роль в тих чи інших країнах. Університети, на відміну від інших інститутів вищої освіти, розвивають як мінімум дві складові – освітню і наукову, інтегруючи їх за допомогою моделі «науково орієнтованої» освіти. Зміна їх ролі й розширення спектра діяльності визначаються кількома ключовими трендами:

- внаслідок децентралізації управління, посилення інституційної незалежності, університети знаходять більше повноважень для самостійного розподілу ресурсів, встановлення стратегічних цілей і формування унікального наукового й освітнього профілю;
- інтеграція в міжнародне співтовариство полегшує обмін знаннями та досвідом в науковій та освітній діяльності, але одночасно посилює конкуренцію за студентів і наукові кадри;
- розширення видів університетської діяльності веде до появи інноваційних стратегій, нових схем фінансування та відповідних заходів політики.

Виходячи з курсу на автономію і підвищення відповідальності університетів, багато держав цілеспрямовано працюють над зміцненням їх іміджу як соціально значущих інститутів, що беруть участь в передачі знань.

Завдання університетів переосмислюються в контексті економіки знань. Їх підприємницькі стратегії реалізуються за двома основними напрямками:

- підприємницька освіта розвиває підприємницький дух у студентів і випускників через організацію спеціальних курсів, створення лабораторій та платформ для співтворчості спільно з компаніями, реалізації внутрішньогалузевих програм обміну;
- підприємницька діяльність полягає в створенні університетських об'єктів інтелектуальної власності, реалізації спільних наукових проєктів.

Університети забезпечують підтримку економіки знань, розвиваючи інфраструктуру комерціалізації (центри трансферу технологій, відділи зв'язків з промисловістю). Концепція «підприємницького університету» служить основою для партнерства між державою, бізнесом і академічною сферою. Підприємництво повинно стати основним принципом організації університетів. Дотримання цієї моделі веде до зміни організаційних та управлінських механізмів, закріплюючи університети в статусі автономних і стратегічних інфраструктурних об'єктів інноваційної системи [1]. Подібну інституційну трансформацію визначають три ключові складові:

- регулятивна – встановлення правових рамок, механізмів управління та системи моніторингу;
- нормативна – реалізація функціоналу університетів відповідно до покладених на них очікувань, домінуючих соціальних цінностей, зовнішнього контексту, встановлених угодами та стандартами;

- культурно-когнітивна – укорінення підприємницької рольової моделі в менталітеті дослідників і викладачів.

Посилення підприємницької компоненти в діяльності університетів залежить від ступеня інституційної автономії, розподілу фінансових потоків, механізмів управління та навколишньої підприємницької економічної системи. Трансформація університетів в підприємницькі структури визначається екзогенними (впливають ззовні) і ендogenousними (мають внутрішнє походження) факторами. Різноманіття екзогенних і ендogenousних факторів зумовлює різні характеристики «підприємницьких університетів», які класифікуються згідно з їхніми структурними особливостями (місією, стратегією, організаційними й управлінськими моделями, кадровою політикою, фінансовими ресурсами, інфраструктурою, місцем розташування і середовищем діяльності).

Інший важливий аспект стосується розширення соціальної ролі університетів, що дозволяє характеризувати їх як «соціально орієнтованих» або «залучених в суспільне життя». Університети сприймаються як постачальники громадського блага, тому результати їх наукової та освітньої діяльності повинні оцінюватися з точки зору не тільки обсягу і якості, але і значущості для суспільства. Особливо це стосується створення знань для відповідей на такі соціальні виклики, як старіння населення, забезпечення сталого виробництва енергії, розробка рішень для «розумної» мобільності і т. д. «Соціально-орієнтовані» університети також виконують інклюзивну функцію, надаючи рівні освітні можливості всім соціальним групам.

Концепції «підприємницького» і «соціально-орієнтованого» університетів ґрунтуються на розширеному розумінні ролі університетів, що виходить за рамки наукової та освітньої діяльності, припускаючи відповідні організаційні перетворення. Проте між цими моделями існують протиріччя, оскільки орієнтація на підприємництво, модернізацію, прагматичний розподіл активів з точки зору комерційного результату може йти врозрід з громадськими цілями, які часто не реалізуються в короткостроковій перспективі. Однак при інноваційному і гнучкому підході університет здатний поєднати «підприємницьку» і «соціально орієнтовану» моделі, здобуваючи додаткові переваги за рахунок використання креативних ресурсів для вироблення нових рішень.

В останні два десятиліття в багатьох країнах спостерігається ряд тенденцій, які безпосередньо впливають на активність університетів в умовах розвитку економіки знань. Змінюються інструменти управління і механізми державного фінансування. Зокрема [2; 3]:

- університети стають більш самостійними в розподілі фінансових коштів, виборі партнерів, підборі кадрів і їх розвитку, розробці навчальних програм і т. д.;
- нові моделі державного фінансування виходять з принципу «оплата за результатами», включаючи контракти, угоди, схеми, засновані на формулах і індикаторах;
- збільшується зовнішня (конкурсна) підтримка з державних і приватних джерел;
- розширюється кооперація між інститутами, спостерігається їх злиття.

Не зважаючи на це, університетам доводиться шукати певний баланс між фокусуванням на «локальному вимірі» і завданнями підвищення ефективності освітньої та наукової діяльності, комерціалізації розробок.

1. *Богашко О. Л. Модернізація освітньої системи як відповідь на нові запити світового ринку інтелектуальної праці / О. Л. Богашко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство». Випуск 18. Частина 1. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2018. – С. 53 – 57.*

2. *Богашко О. Л. Підготовка конкурентоспроможних фахівців в умовах глобалізації світового ринку праці / О. Л. Богашко // Сучасна освіта – доступність, якість, визнання: збірник наукових праць міжнародної науково-методичної конференції, 14 – 15 листопада 2018 року, м. Краматорськ / під заг. ред. д-ра техн. наук., проф. С. В. Ковалевського. – Краматорськ: ДДМА, 2018. – С. 27 – 30.*

3. *Unger M., Polt W. (2017) The Knowledge Triangle between Research, Education and Innovation – A Conceptual Discussion. Foresight and STI Governance, vol. 11, no 2, pp. 10 – 26. DOI: 10.17323/2500-2597.2017.2.10.26*